

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 90 Lei
Pe jumătate . . . . . 45 Lei
În America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei
a doua și a treia oră 3 Lei.

Primăvara.

Primăvară zimbitoare,
Tu revii cu mândru soare
Și te-asteaptă
Mii de taine prinse'n ceață,
Doruri sfinte de viață.

Și cum vii cu pași ușori
Ne aduci în saft de zori
Pe costișe:
Turme dalbe de oițe,
Glas duios de fluerițe.

Ne sosești de aur plină,
Cu privire cristalină
Ca o zind...
Și cum ești de farmec plină
Zărilor se însenină.

Moși cu fețe 'nviorate
Ies din casele-afumate
În ogradă
Și se prind în dulce sfadă
Cu copiii de pe stradă.

Mugurii mijesc în taină,
Codrii 'mbracă altă haină
Mai frumoasă —
Primăvară dragăstoasă,
Fie-ți calea norocoasă!

Au ieșit la plug pe »Fata«
Și din zori, de dimineață,
Zarva-i mare —
Se aud de pe răzoare
Doine dulci, surizătoare.

Mii de paseri cântărețe,
De prin lunci și din fânețe
Se adună
Și de-atâta voie bună
Codrii înverzîți răsună.

Înfloresc în straturi crinii
Și pe coaste răd alunii.
Iar zefirii
Alintând podoaba firii
Șopotesc cu trandafirii.

Pe întinse văi cu soare
Trec albine lucrătoare
După miere.
Și cum trec din floare'n floare
Crezi că-s unde plutitoare.

Mii de fluturi nebunatici
Se strecoară singuratici
Peste văi.
Bată-i dragostea să-i bată:
Mândru pot să mai răsbătă!

În avânt de bucurie
Vezi cuprinsă'n feerie
Lumea 'ntreagă —
Primăvară, primăvară,
Dragă-mi ești și tot mai dragă!

T. Megieșan.

Trăiască Franța!

— Rușii strigă că le-am „ocupat” Basarabia. — Franța stă alături de noi în apărarea sfintei dreptăți. — Sângele apă nu se face. —

Rusu-i tot rus, ori se chiamă că-i bolșevic, ori slugă a Țarilor de demult. Lăcomia lui n'are margini, măcar de s'ar închina sfintilor, ori lui Trozki și Rakowski. El nu s'a rușinat să ne fure la 1812 Basarabia, trup din trupul țării noastre, pământ apărut de arcașii lui Ștefan cel Mare, nu s'a rușinat să ne hălcească Moldova la 1878, după un război în care dorobanții români au mântuit cinstea puternicului Țar, și, iată, astăzi tot el de către pădure, strigă în lumea largă, că România a „furat” Basarabia prin silă și uneltiri...!

Argații lui Trozki au împânzit țările și fac spume la gură, răcnind cât îi țin plumănille, că Sovietele bolșevice nu vor recunoaște niciodată alipirea Basarabiei la România, chiar dacă lumea întreagă ar fi în potriva lor. Într'adevăr atâta nerușinare diavolească numai dela urmașii hrăpitorilor dela 1812 se poate aștepta. Ce le pasă lor de hotărîrea din 1918, când poporul basarabean, scăpat de cnutul și nagaica Țarilor, din propria lui voință s'a cerut la sânul mamei, de care a fost rupt prin cea mai ticăloasă hotie; ce le pasă lor de contractele de pace de după războiul cel mare! Bolșevicu-i tot rus și tot una ține: Basarabia, Basarabia! Se prea îndulcise în o sută de ani și mai bine cu bunătățile pământului dintre Nistru și Prut și-așum nu-i ajung stepele lui fără hotar, ci își ține gândul tot la Basarabia noastră. Îl strânge de gât lăcomia...!

Ce noroc însă, că Rusul nu are pe nimenea de partea lui, decât doar slugi de ale lăcomiei ca și dânsul. Toate țările cele mari și tari din Europa sunt de partea dreptății noastre. Anglia încă din 1920 ne-a recunoscut Basarabia. Acelaș lucru l-a făcut apoi Italia, ba și îndepărtata Japonie. Toate acestea Mari Puteri s'au unit în a recunoaște că Basarabia e pământul nostru și că asupra

ei nu are nimenea de-a mai spune vre-o vorbă. Basarabia s'a întors la sânul de unde a fost răpită și sfâșiată; pe acest fapt s'a pus pecetea cea mare și s'a încheiat socoteala. Basarabia e a României pe veci, cum ar fi trebuit să fie totdeauna.

Iată, că o și mai mare bucurie ne-a venit din Apus zilele trecute. Scumpa noastră soră mai mare, Franța cea nobilă și cu urechea veșnic aplecată spre noi, chiar în vremea când argații lui Trozki fac mai mare tărăboi pentru Basarabia, vine cu Parlamentul ei și zice în auzul lumii întregi: Basarabia e a Românilor, a lor a fost, a lor se cade să fie în vecii vecilor! Pun și eu pecetea mea alături de a Angliei, Italiei și a Japoniei, alături de sfânta dreptate a României și adevăresc că ceea ce s'a făcut la 28 Martie 1918 e lucru întărit și cu putere deplină; nimenea nu poate să-l mai strice!

Glasul Franței a venit tocmai la vreme. Argații Sovietelor pot să vadă dintrânsul că alături de zidul baionetelor noastre dela Nistru mai au împotriva lor și cuvântul celor mai puternice popoare ale lumii, că Basarabia nu ne va mai putea fi răpită nici de tartorii iadului, necum de hrăpăreții dela Miază-noapte...!

Canonic nou. După moartea prepozitului Simeon Pop Mateiu, canonicii Blajului, în frunte cu Înaltpreasfințitul Mitropolit Vasile, s'au adunat încă în iarnă, ca să aleagă canonic nou. A fost ales **Păr. Dr. Ioan Sâmpălean**, profesorul cel mai bătrân al teologiei din Blaj, fost senator și unul dintre cei mai vestiți predicatori ai bisericii unite. Tot atunci și ceilalți canonici au ajuns să înainteze, cu câte o treaptă și astfel ajunge în fruntea canonicilor, adevărat prepozit, **Păr. Dr. Isidor Marcu**. Alegerea și înaintarea aceasta luându-o la cunoștință și Majestatea Sa Regele, Duminecă în 23 Martie se va face instalarea, slujind însuși Înaltpreasfințitul.

Cum stă lumea și țara

Pentru Basarabia.

În săptămâna trecută Parlamentul francez ne-a recunoscut unirea Basarabiei. Primul ministru francez, dl Poincaré, a rostit în Parlament o vorbire foarte frumoasă, arătând deputaților francezi care sunt drepturile României asupra Basarabiei și le-a făcut cunoscută hotărîrea Basarabiei din 1918, când s'a unit cu țara mamă.

Știrea asta a pricinuit o mare bucurie la București. Întreg poporul românesc se bucură de dragostea ce ne-o arată poporul francez. În Parlament, deputați din toate partidele au ținut să arate fiecare în numele partidului său — simțămintele de recunoștință față de Franța, pentru recunoașterea Basarabiei. În numele partidului țărănesc, *Ioan Buzdugan*, deputat din Basarabia, a arătat în cuvinte foarte insuflete recunoștința întreg poporului basarabean — față de Franța și poporul francez.

Dl *Nicolae Iorga* marele nostru învățat care numai zilele trecute s'a reîntors din Franța, reamintește telegrama dlui Al. Vaida Voevod de acum 4 ani, trimisă din Londra, prin care se recunoștea de Englezi — unirea Basarabiei. Arată, că Românii, ori cât de mult am fi desbinați în frământările politice din launtrul țării, când e vorba însă de pământul strămoșesc, atunci toți ne găsim într-o singură tabără. În numele partidului național a vorbit dl *Ștefan Cicio Pop*, fost ministru în guvernul Vaida.

Apoi președintele deputaților, dl *Mihail Orleanu* alăturându-se vorbitorilor celorlalți, spune, că Românii are două țări: România și Franța. În numele guvernului dl *Vintilă Brătianu* ministru de finanțe vorbește în același înțeles arătând simțămintele de recunoștință ale guvernului român față de poporul francez.

Sfatul dela Viena.

Imputerniciții României pentru sfatul dela Viena cu bolșevicii — au fost chemați, înainte de plecare, să se mai sfătuiască împreună cu dl Ion Brătianu asupra lucrurilor cari vor avea să le vorbească cu bolșevicii. Nădejdi mari de-a ajunge la o înțelegere deplină cu ei nu prea legăm. Bolșevicii sunt tot așa deochiați în ce privește Basarabia ca și muscalii țarului Nicolae. În toată Rusia au pus la cale adunări mari, tăgăduindu-ne drepturile noastre asupra Basarabiei. Spun în gură mare, ca să se audă în lumea întreagă, că Basarabia e a lor și că Românii le-au furat-o. Curat povestea lupului cu mielul.

Ba însuș Cicerin ministrul de externe al bolșevicilor a spus, că Rusia are drept asupra Basarabiei și vor apăra-o cu orice preț. Așa stând lucrurile din partea Rușilor, e lucru limpede cu ce gânduri și simțăminte se întâlnesc trimișii lor cu ai noștri la sfatul dela Viena. Ai noștri însă nici că vor să auză pe bolșevici târguindu-se cu noi asupra Basarabiei, mai ales acum, când toate împărățiile mari ne-au recunoscut pe vecie drepturile noastre asupra Basarabiei care a fost totdeauna românească, dar a fost furată de Rușii cari sbiară acuma după ea.

Bătăie în Parlament.

Se vede că nici deputații noștri nu vreau să fie mai pre jos ca cei francezi. Au citit, că în Parlamentul francez, s'au bătut deputații, le-au venit pofta și la ai noștri să se ia la un pic de pâruală. Într-o ședință un deputat țărănist a aruncat o vorbă mai grea asupra unui deputat guvernamental. Aceluia numai decât i-a sărit țandăra și s'a repezit la deputatul țărănist și l-a lovit cu pumnul în piept. Apoi să fi văzut după aceea pâruală, mămăne, în toată rânduiala: palme, pleoscăieli, ghionturi și imbrânceli, de-ți era mai mare dragul! Bătăiosul deputat guvernamental,

Florian, a fost scos dela ședințele parlamentului pe 10 de zile în semn de pedeapsă, că a lovit fără drept pe deputatul țărănist.

Știri din Grecia.

Noul guvern republican alui Papas nastasiu s'a și grăbit să trimită vorbă în toate părțile, că nu mai așteaptă să voteze poporul pentru regat ori pentru republică, ci hotărăște din puterea sa schimbarea regatului în republică. Venizelos văzând că nu poate răsbi cu încăpăținarea oamenilor cari au ajuns acum la conducerea Greciei, i-a lăsat să-și facă de cap și să plecat iar în străinătate. Se spune, că înșiși sprijinitorii regatului s'au împăcat cu republica. O deputație de trei foști miniștri e însărcinată să plece la București să roage pe regele Gheorghe, să abdică de bunăvoie de tronul Greciei. Au nădejde că în forma asta vor putea cruța Grecia de noi frământări și tulburări.

De prin sate.

Producție teatrală în Luna de Arieș.

În comuna Luna de Arieș s'a aranjat pe 9 Martie o producție teatrală împreună cu joc. Tinerimea școlară și adultă a dovedit cu aceasta ocazie multă pricepere și destoinicie. Câtă mângâiere s'a văzut pe fețele părinților cari cu lacrimi de bucurie în ochi priviau draslele lor mici rolând în teatru cu atâta îndemnare. Sala a fost neîncăpătoare pentru oamenii dornici de-a vedea lucruri bune. Mă rămas în suflet dragostea, ce o arătară părinții față de copiii lor. Din aceasta dragostă încuțeste îndemnul pentru biserică și școală. Au văzut între tinerime coruri organizate după vocale suflute senine de copii, adulți și viață multă, multă zelul neobosit al harnicului învățător Dl Ioan Arieșan și a concursului d-nei învățătoare și a altor săteni au fost răsplătite moralmente prin reușita peste așteptare a întregii producții. Programul producției a fost foarte bogat și toate rolurile bine reușite. După producție a urma joc. — Totul a decurs în bunăranduială spre mulțumirea tuturor. Laudă vouă Lunenilor! Cu astfel de oameni nu ni-e teamă, că vom piericiodată.

Foiața „UNIRII POPORULUI“.

Stana Descântătoarea.

S'a născut din părinți întregi la minte și la trup. Dar, cine știe, cui păcate a trebuit să le ispășiască chiar ea. Ajunsă în vrâsta fetiei, de câteori nu s'a rușinat nașu-so spunând:

— „De-aș fi știut, că așa o mătăhală se alege din ea, decât să arunc banii pe scutece, căiță, fașie, mai bine îi beam“.

Stana însă, năhuie cum era, se mândrea cu nașu-so, care era un țanțos de om, să nu-i afli pereche. Când o ajungea foamea, când o frigea setea sau o năcăjiau copiii satului, Stana alerga la nașu-so, ca puiul la cloșă.

— „Învăț-te și tu la ceva lucru“ — o povățuia nașul, de câteori îi întindea un călcăș de pâine.

— „Te tă luclu?“ — Se inholba prostănateca în ochii nănașului.

— „Să coși, să speli haine, să torci, să țesi!“

— „Tana nu tie toalcă. Tana beteagă“, se scuza toanta, dând din mâini, ca omul care-i în primejdie de-a se îneca.

— „Atunci învăță-te să descânti: de bubă rea, de durere de cap, de soare sec, de deochi, de ulcior, de opâncială. Mai capeți câte-o hăinuță, că rămâi goală nap.“

— „D'apăi, cum tă decânt?“

— „Zi și tu ceva din gură, așa ca să nu te audă nimenea ce spui!“

Otăta i-a trebuit proastei, ca s'o împinteneze cineva la nărozenii. Chiar se întâmplase ca copilul vecinului Pordîța să se îmbolnăvească greu. Măncase un sân de prune ne-coapte și acum sbiera cât îl lua gura. Inzădar i-a stâns mamă-sa cărbuni de trei ori după oaltă, de giaba l'a legat cu cîet la cap, băiatul se văieta ca din gură de șerpe.

Și ca să nu i-se prăpădiască odorul, a chemat și pe Stana să-i descante de „foc viu“. Stana a alergat, clătînându-se ca o rață îndopată să-și încerce meșteșugul.

Ce-a făcut, cum a dres, destul, că dimineața băiatul era sănătos ca bolovanul. Vestea se lățise'n sat. Și cum năcazurile-s pe oameni, azi chema pe Stană asta, mâine altul, poimâne la altă casă, așa că nu ieșea bine dintr'un loc și trebuia să-și poarte sdrențele în altă parte.

Nu trecu o lună și Stana, nu mai era năhuia satului, ci cea mai cu dar descântătoare. Unde-și pune ea mâna și bolborosia'n sân, așa că nime nu-i înțelegea vorbele, de-acolo fugiau durerile ca luate de vânt. Într-o după-miază de vară, la ojină, se întâmplase ca nașului să i-se pună un șoric în grumaz. Și lucru prost, nu-l puteau împinge nici la vale, nici să-l scoată din gătjeul omului. Se icuise afurisitul, ca un băț, între spițele roatei. Și cum, omul în primejdie încercă toate, au chemat și pe Stana să-i descante.

Fina, inimă bună, aleargă într'un suflet. Și cum nu, când era vorba de nașu-so, cu care se fălia satului întreg.

Cum ajunse în casa nașului, luă o cupă o umplu cu apă și infundându-și în ea trei degete nespălate, începu făloasă, cu glas mare ca alteori, a descanta:

— „Tălăcul nașu!“

Tălăca Tană!

Tana n'are te mânca.

Tana n'are iie.

Tana n'are păpuți.

Tana n'are târță.

Tana n'are tiurț.

Tana n'are tlătiniță.

Tălăcul nașu.

Tălăca Tană...

Nașul, care își deschise bine urechile, ca să audă ce spune fină-sa, izbucni de-odată într'un hohot de răs, se crepe, nu altceva. Și atăta-i fu hohotul de puternic, că îi sări șoricul din grumaz, oblu'n mijlocul casei.

Să fi auzit apoi pe Stana, cum se fălia cu meșteșugul ei.

Și ori cât răs fac oamenii de știință Stanei, când îi încearcă năcăzul, aleargă la ea după ajutor, căci are dar și descântatul ei alină dureri și — vedeți Dvoastră — asta-luclu de căpetenie. Și-ar fi și păcat să i-se infunde cu minciunile ei. Ar muri biata năhuie de foame.

Petrea Descântul.

Grăunțe sufletești.

Răutatea păcatului.

Datuți-ai vreodată seama, drag cetitor, de răutatea păcatului?

Suntem atât de legați de această glie și de bunurile pământesti încât de multe ori, pe lângă cea mai mare bunăvoință, nu suntem în stare să ne ridicăm privirile spre Dumnezeu, nici să ne gândim la suflet și astfel, pe neobservate, ne deslipim aproape cu desăvârșire de Ziditorul și Binefăcătorul nostru. Nu e mirare apoi că nu ne rămâne vreme să ne gândim la stricăciunile pe cari ni-le pricinuește păcatul. Veniți însă, ca barămi câteva minute să ne gândim și la aceasta.

Ne place frumosul, nu-i așa? Ei bine, lucru mai urit decât păcatul nu este în lume. Îți place tot ce e minunat și bun, lucru mai nemernic și mai rău însă nu vei afla, oricât vei căuta decât păcatul. Și iată pentruce.

Ai fost om de omenie, ți-ai făcut datornițele de creștin, rugăcuniile nu le-ai lăsat nici odată, ai dat milostenie, ai făcut pocăință, te-ai luptat cu toate mijloacele împotriva răutății, ai adus jertfe însemnate, ai suferit mult, ți-ai câștigat anumite vrednicii pentru împărăția cerurilor; ai făcut însă un păcat de moarte și — ai pierdut tot ce ai câștigat și acuma „ești ticălos, și mișel, și sărac, și orb, și gol” (Apocalips 3, 17) pentrucă „de se va abate dreptul dela dreptatea sa și va face nedreptate, toate dreptățile lui care le-au fost făcut nu se vor pomeni, întru greșala sa, care au greșit, și întru păcatele sale, care au păcătuit, întru acelea va muri” (Ezechiel 18, 24).

Mai înainte așa te simțai de bine, pentrucă erai împăcat cu sufletul și cu Dumnezeul tău, de acuma însă nu bagi de seamă, cum te neliniștește ceva, cum te chinuiește, cum te muștră conștiința, și zadarnic cauți s-o înăbușești prin petresere și beutură, ea nuți dă pace, ci tot mai mult te înfruntă.

Mai înainte erai slobod, nu-ți poruncea numai Dumnezeu, și erai fericit și îndestulat; de când te-ai băgat însă slugă diavolului, n-ai băgat de seamă cum te-a învrăjbit cu sufletul tău, cum te-a dat pradă plăcerilor și obiceiurilor rele, cum te-a umilit și te-a dejosit? Adu-ți aminte numai, fost-ai fi fost tu în stare să făptuești atunci și numai a suta parte din ceea ce făptuești astăzi?

Utatu-te-ai vreodată la vre-un măr putred? Văzut-ai cum și-a pierdut mărul prin putreziune nu numai fața și culoarea, ci și gustul și mirosul? Vezi, așa a pierdut și sufletul tău printr'un singur păcat de moarte toată frumusețea, toată podoaba și tot prețul său.

Auzit-ai vreodată despre vreo mireasă frumoasă, care a fost cuprinsă de o boală grea și a stăbit și s'a urățit, de nu mai e de cunoscut? Și sufletul tău mireasă a fost, mireasa lui Chistos, s'a îmbolnăvit și s'a urățit însă prin păcat așa de mult încât până nu își revine, nici gândi nu se poate la ziua nunții.

Văzut-ai vreodată vreun copil drăguț și slobod, scaldat de curând și îmbrăcat în cămașa cea mai frumoasă și albă ca zăpada, căzând în tină? Așa a pățit și sufletul tău, a căzut în tina păcatului și este murdar și mânjit, încât mamă-sa trebuie să-l spele mai întâi pentruca să-l poată săruta.

„Și au fost dupăce s'au robii Izrail și Ierusalimul s'au pustii, șezut-au Ieremia plângând și au plâns plângerea aceasta spre Ierusalim și au zis: Cum au șezut singură cetatea cu multe popoare! Făcutu-s'au ca o văduvă cea cu multe neamuri, carea domnea peste țări, făcutu-s'au sub bir. Plângând au plâns noaptea

și lacrămile ei pe obrazul ei, și nu era cine să o mângâie pre ea din toți ceice o iubea pe ea; toți cei ce o iubea pe ea s'au lăpădat de ea, făcutu-s'au vrăjmașii ei.”

Ieremia este maica bisericii, Ierusalimul cel pustii este sufletul tău pustii de păcat și ajuns sub bir, sub birul diavolului. Plângi și tu și te tânguie, pentrucă ai ajuns văduv, te-a părăsit Domnul și Dumnezeul tău și s'au lăpădat de tine toți cei ce te iubeau pe tine și ți-s'au făcut vrăjmași! „Cunoaște și vezi că amar ție a mă părăsi tu pe mine, sice Domnul Dumnezeul tău”! (Ieremie 2, 19).

Părintele Iuliu.

Ce este călbeaza?

Călbeaza (*Distomum hepaticum*) este un vierme ce trăiește în ficatul (maiul) oilor, caprelor și vitelor cornute.

Ea are forma unui sămbure de dovleac, lung de 2 cm. Locașul ei sunt vinele sau canalele prin cari se scurge fierea în beșica fierii. Ea se sporește prin ouă. Produce foarte multe ouă, 100,000 pe lună, vara și toamna. Ouăle se scurg odată cu lichidul din fiere în intestine și de aici se dă afară odată cu balega. Dacă balega vitelor călbejite cade în apa unde se adapă vitele, din ou ies nește viermuleți cari cu ajutorul unor perişori ce îi acoper, înoată în apă timp de 8—10 ore.

În apele stătătoare, mai ales în bălți se află o sumedenie de melci sau cubelci mărunți. Cari din acesti vermuleți întâlnesc în drum un melcușor se vâra în găuoața lui. Ceilalți pier.

Cei ajunși în melcușor, se prind cu gura de carnea lui, se vâra tot mai afund, unde se schimbă într'o beșicuță plină cu semințe de călbeaza.

După mai multe transformări în corpul melcului ies mai mulți vermuleți din melcușor, având coadă ca puii (morinologii) de broască. Aceștia după mai multă înnotare în apă își perd coada și se lipesc de firiciele de iarbă de pe marginea bălților.

Aici pe iarbă apoi se îmbracă în o coajă vârtoasă.

Oile, caprele ori vitele cornute, vaci, boi și bivoli, mâncând iarbă aceasta, pe care se află călbeaza, primejdia îi gata.

Ajunsa călbeaza în stomacul vitei coaja în care a fost închisă se topește, devine liberă și cu sângele ajunge în ficat, unde se nutrește cu fierea.

Vitele atinse de călbează la început nu se cunosc. Se cunosc însă mai târziu. Semnele sunt, că își perd pofta de mâncare din zi în zi. Slăbesc, se obosesc și nu se mai pot ținea de turmă. Către sfârșit slobod gusă și îmbrăncesc.

Niculae Pop,

profesor de economie.

Din Banat.

Cu plăcere primim știrea, că în comuna *Petroman* (jud. Timiș) în 10 Februarie a. c. prin îndemnul și conlucrarea preotului Pavel Drăgan și sub conducerea învățătorului Simeon Bosica s'a înființat o societate de cântări și muzică compusă din sătenii gr.-cat. ai acestei comune. Urâm succes deplin harnicilor intelectuali în munca depusă pentru propășirea culturală a comunei lor.

T. Dan.

Din Zlatna ni-se scrie că M. S. Regele, prin Înaltul Decret nr. 833, la propunerea Ministerului instrucțiunii publice, a binevoit a conferi Sf. Sale Părintelui *Iacob Domșa* protopop acolo, medalia „Răsplata muncii pentru învățământ clasa I.” — Inteligența din loc i-a făcut Sf. Sale din acest prilej-o frumoasă serbare de stimă și dragoste.

Știrile Săptămânei.

Moșia dela Crăciunel.

— Zarvă mare în jurul unei vânzări! —

În ultimul moment aflăm, că moșia săsească din Crăciunel a fost vândută cu suma nu prea mică de 9, zi nouă milioane Lei... Aceasta întorsătură în lupta bravilor noștri săteni din comuna Crăciunelul de jos pentru pământ a făcut mare valvă în sat și în împrejurimi. Țăranii sunt năcăjiți peste măsură și blastămă.

Pentru ce? Vom spune-o în numărul din săptămâna viitoare.

*

De știut. Când trimiteți bani la gazetă nu uitați a scrie pe cupon numărul din partea stângă a adresei. Tot așa și când ne scrieți ceva în legătură cu abonamentul.

Judecător dat afară din slujbă.

Judecătorul N. Hagiescu dela tribunalul din Teleorman a fost dat afară din slujbă pentrucă a luat mită și nu și-a făcut datornița.

Comerciar în rânza unui bou.

Aproape de granița noastră, în Ungaria, a murit de curând un proprietar bogat, lăsând moștenire rudeniilor sale, între altele, șase boi frumoși, toți unu ca unu. Abia s'au împărțit însă neamurile asupra celor rămase, când un bou a căzut fără veste și a murit. Boul a fost belit, când colo, spre marea uimire a celor de față, în rânza lui erau o mulțime de scumpeturi: lingurițe de argint, podoabe muerești și alte mărunțisuri prețioase, tot aur și argint. Proprietarul păgubaș s'a bucurat firește de-o asemenea întâmplare, dar întrebarea a fost, că de unde această comoară în rânza bouului? Să-l fi îndopat cu ele răposatul, înainte de a-și da duhul, ori de unde le-o fi cules vita? Părerea cea mai lătită e, că nu răposatul a îndopat boul cu scumpeturi, ci nește contrabandiști cari au vrut să scoată asifel din țara noastră aur și argint. Boul a trecut sănătos granița împreună cu alții și poatecă nu-l însemnaseră bine pe cel cu comoara și așa n'au putut să belească transportul întreg de boi, ci l'au vândut cu ciurda întreagă. De-o fi așa sau altfel, cine ar putea să jure, că stăpânului bouului a murit, iar boul chiar de nu muria tot nu putea să vorbească de comoara din rânza lui.

Hoț în haine de căpitan.

Jandarmeria din comuna Criciova, jud. Caraș-Severin, a reușit să prindă o bandă de hoți, dintre cari unul purta haine nouă-nouțe de căpitan, patru revolvere la brâu și o pușcă în spinare. Conducătorul bandei era săteanul Voicu Bileanul, la care s'au găsit furături în preț de 30 de mii de lei.

Cum se murtesc iudovii.

Hahamul (rabinarul) din Sighet și-a măritat în zilele trecute fata. A luat-o tot un rabin. Nunta a fost ca'n povesti. S'au trimis nu mai puțin decât *sece mii* de chemări la ospăț și au sosit oaspeți din trei țări, din Ungaria, Ceho-Slovia și din Polonia, fără să mai pomenim pe cei din România. La cununie au fost de față 50 de rabini și atâta lume de bărboși, încât privitorii, ne mai încăpând în sinagogă, au năpădit un întreg câpătai de oras. Știrile spun, că și slujbașii români ai județului Maramurăș erau de față, în frunte cu prefectul. Înainte de nuntă cu câteva zile, ovreii din Ceho-Slovia au putut trece granița fără pașaport; spuneau numai că vin la nuntă și erau lăsați fără hârtii. Darurile de nuntă pe cari le-a primit mireasa au trecut *peste un milion!* Iar mesele au fost atât de bogate, încât s'au săturat împărătește toți iudovii din Sighet, bogați și săraci, deavalmă

S'au tăiat cârduri întregi de găște și mii de găini. Cu adevărat s'a dus vestea peste țări și mări de nunta fetii Hahamului din Maramurăș. Să mai zică cineva, că nu sunt fericiți ovrerii în România!

Plățile gazetărilor. Nu-i vorba de plățile gazetărilor români, că aceștia sunt cei mai oproșiți muncitori ai lumii. Ci e vorba de gazetarii unguri din Oradea mare, cari în urma unei greve, au reușit să-și facă plăți de câte 6000 lei de cap, pe lună. Așa e la ungurii din Ardeal. Gazetarii noștri, vai de plățile lor, dacă peste tot au plăți. Că la noi în Transilvania gazetarii dela foile populare de pîdă, n-au nici o plată, decât cerneala cu care își mănjesec degetele... Și truda și datoriile după gazetele lor. Și tot vine d. ministru Văitoianu și le taie biletele de călătorie pe C. F. R. În schimb le au ovrerii și alți străini!

Încelăciuni cu vama. La poliția din Alba Iulia s'au făcut plânsori că vameșii orașului iau mai multă vamă decât se cade. Unui Român din Ghimbom i-au luat astfel 11 Lei, pentru o pereche de boi, în loc de 4 Lei, cât s'ar fi căzut după tarifa. Și altora din alte sate tot așa, păgubindu-i cu câte 4, 8, 10 Lei peste taxa legiuită. Precum se vede, în unele părți s'au apucat să facă „chilipiruri” și vameșii. Ar fi bine ca pretutindeni la intrarea în orașe să fie puse spre vedere taxele de vamă, ca să le poată cunoaște oamenii și să nu mai fie jefuiți. Iar sătenii să fie cu ochii'n patru și să nu plătească nimic fără țidulă (chitanță) Că astăzi trăim vremuri păcătoase.

Orfelinatul din Curtea de Argeș a fost mutat. Am arătat într'un număr trecut cum erau grijiți de rău orfanii în Orfelinatul statului din Curtea de Argeș și cum cercetându-i un ziarist a scris despre aceasta în ziarul „Universul”. Urmarea a fost, că s'a făcut cercetare din partea statului și pe bieții orfani i-au mutat la Iași. Tot în acel ziar cetim, cum orfelinatele statului din Banat nu primesc dela stat nici un ajutor și cumbieții orfani sunt amenințați să fie lăsați pe drumuri. Și când ne gândim, cât de bine sunt provăzuți și grijiți orfanii noștri dela Orfelinatul din Obreja, unde călugărițele noastre le sunt adevărate mame, trebuie să o spunem și să o recunoaștem, că tot este mai bine în Orfelinatele bisericilor.

Luptă cu un lup. Primarul comunei Rachis (jud. Alba de jos) a avut zilele trecute o luptă grea. Sâmbăta trecută seara s'a apropiat adevărat de comună un lup, ca să răpească niște oi. Locuitorii l-au alungat și unul dintre ei a pușcat după el, dar nu l-a nimerit bine. Lupul a sărit la pieptul primarului Vasile Flores. Atunci primarul a prins făclile descleștate ale fiarei și a izbit-o la pământ, urcându-se cu genunchii pe ea și strigând după ajutor. A venit apoi alt sătean și a tăiat gâtul lupului, Fiara a mușcat pe mai mulți oameni, pe cari i-au dus la Clej, ca să-i oltuiască împotriva turbării, nu cumva, fiind lupul turbat, să se întâmple o nefericire groaznică cu acești oameni.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

La biserica parohială gr-cat. din Blaj este vacant postul de

Cantor.

Doritorii de a ocupa acest post se vor prezenta în persoană la Oficiul parohial gr-cat. al Blajului alăturând la rugare diploma de cantor. Postul se poate ocupa numai decât.

Salarul după invoială.

(27) 2-3.

Un motor de benzin de 3 puteri, potrivit pentru strun de lemn, soaloag, circular, ori pentru dobă de îmblățit, care cură jos, vinde:

(26) 2-2

Emeric Mayer, Blaj.

Altoi de vie

cei mai buni și din celea mai alese soiuri, se găesc în toată vremea la

(19) 4-4

Curtea mitropolitană din Blaj.

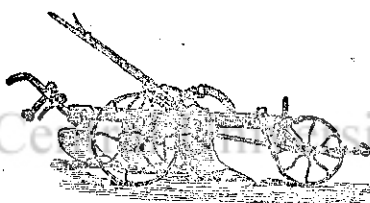
Nimenia să nu-și facă vie până nu vede pipinierele Curții mitropolitane din Blaj!

Casa de vânzare.

În strada gării (lângă linia ferată) Nr. 178 este de vânzare o casă constătoare din 2 odăi, bucătărie de iarnă, cămară, pivniță și toate superedificatele necesare unei gospodării.

Adresa la „UNIREA POPORULUI”.

(8) 5-5

FRĂȚI ȚARANI

dacă vreți să aveți

pluguri, mașini de sămănat și de săpat

bune, ieftine și garantate, căutați :: cu încredere atelierul d-lui ::

ȘTEFAN PUJA

17 (6-7)

BLAJ, Strada Regina Maria.

Se dă în arândă

o casă cu 4 camere, 2 culini, curte mare cu grajd, șură, grădină de 1 jugăr, cu 80 de pomi roditori de toate soiurile. Casa este la gara veche (Câmpul Libertății). Onișor.

(35) 1-2

La Pepinierele „Ambrosi”

din Crăciunelul de jos

se găsește viță altoită clasa

I. și II. în soiurile cele mai potrivite pentru Ardeal

PREȚURI REDUSE.

(32) 1-2.

Publicațiune de licitație.

Cooperativa funcționarilor C. F. R. și alți funcționari publici și privați din Teiuș, în ziua de 30 Martie 1924 la oarele 2 d. m. vinde prin licitație publică casele cooperativei din str. Crișan: (În imediată vecinătate cu prăvălia) după cum se află în prezent cu curtea aparținătoare ei îngrădită. Casa constă din 3 camere și verandă, în curte se află 1 culină de vară și un local acomodat pentru atelier.

Prețul de surigare 240,000 Lei. Doritorii de a licita, condițiile de licitație le pot vedea la Primăria Comunală și la susponenita Cooperativă.

(33) 1-1.

Teiuș, 6 Martie 1924.

Direcțiunea

La prăvălia

Nyerges & Moldovan

din Blaj, str. Regina Maria,

se primește un învățacel din o o o casă bună. o o o

(34) 1-2.

E poveste veche,

că ceace e în adevăr bun, își găsește curând imitatori. Așa nici preferatului adaus la cafea „FRANCK(*)” nu-i merge altfel. Cauza că nici un alt adaus la cafea nu-l ajunge, o excelență lui particularitate atât de evidentă.

*) cu morișca de cafea.

(18) 5-6.

CULTIVATORII DE VIE

Și toți cei cari doresc să-și facă vie, să ceară cu toată încrederea altoi dela

(1) 5-6

Fundațiunea Laday

din Petrisat, lângă Blaj.

Casa de vânzare

În Strada gării (lângă linia ferată) din Blaj, este de vânzare o casă cu două locuințe și cu două curți și două grădini. Fiecare locuință are 2 odăi, 1 bucătărie de iarnă, o cămară, o pivniță și lemnie.

Adresa la Redacția gazetei

(2) 5-5

„Unirea Poporului”.

Frăți săteni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului”.